

Literatuur:

Emotie maakt plaats voor reflectie

Schrijven tijdens de wederopbouw, BRD 1949-1961

Na de Tweede Wereldoorlog schreven Duitse schrijvers in eerste instantie de oorlog en zijn gevolgen van zich af. In de jaren die volgden, maakte in de BRD emotie plaats voor reflectie.

De Duitse literatuur uit de periode 1945-1950 was emotioneel bewogen. Schrijvers concentreerden zich op het lot van individuen en schreven over reële gebeurtenissen als bombardementen, krijgsgevangenschap en thuiskomst. De literatuur zette wel tot denken aan, maar echte reflectie ontbrak.

Ook in de jaren vijftig bleef de literaire stroming van de *Trümmerliteratur* (schrijven tegen de achtergrond van de ruïnes en de problemen van het naoorlogse, verstoorde Duitsland) de belangrijkste, naast die van de *Innere Emigration* ('emigratie naar binnen', in jezelf keren en schrijven over thema's die ver af stonden van politiek en oorlog). Schrijvers als Thomas Mann en Heinrich Böll slaagden erin om ervaringen te ordenen en de oorlog met meer afstand en reflectie te beschrijven. De verwerking van de Tweede Wereldoorlog bleef daarmee het belangrijkste literaire thema maar men schreef ook over de binnenlandse maatschappelijke actualiteit. Kritiek op de eigen West-Duitse regering voerde daarbij de boventoon. De verharding van de Koude Oorlog was in de literatuur nauwelijks terug te vinden.

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](https://www.duitslandinstituut.nl).

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/naslagwerk/442/emotie-maakt-plaats-voor-reflectie>